

БРЮССЕЛЬ  
(Прості фрески)

I

Зеленаво й малиново  
У непевнім світлі лампи  
За вікном все знову й знову  
Мерехтять пригорки й рампи,

День сумирний на ущербі,  
Вже на заході — червінька,  
Де-не-де в безверхім верб'ї  
Щось замислено цвірінька,

В надвечір'ї золотому,  
Що журливо догасає,  
Передосінь мою втому  
Колосково колисає,

II

Ах, алея ця,  
Мабуть, без кінця,  
А вгорі — блакить!  
Гарно, бачить Бог,  
Нам було б удвох  
Тут з тобою жить.

Он якісь пани,  
Все чепуруни,  
До палацу йдуть.  
Як я заздрю їм,  
Тим панам старим —  
Добре ними быть!

Білий сон колон,  
А за ними он  
Захід весь в огні  
Й поля тихий сум...  
Ах, таку б красу  
Та тобі й мені!